

[A. C. Normann.]

hævdes overfor de lande, som står udenfor. Jeg vil derfor gerne høre, om der er noget til hinder for, at bestemmelserne om skibstilsynets kontrol i havnene kan gælde skibe fra lande, der ikke er med i konventionen.

Jeg skal slutte med at sige, at det radikale venstre gerne bidrager til lovforslagets gennemførelse.

Alvilda Larsen: Jeg kan på det kommunistiske partis vegne ligeledes udtale velvilje overfor det foreliggende lovforslag.

Vi får nu et forbud mod udtømming af olie i danske farvande, og det er udmærket. Om så de zonegrænser, som er fastsat i henhold til konventionen i eksterritorialfarvandene, er tilstrækkelige til at hindre olietilsmudsning af de danske strande og kyster, kan jeg ikke udtale mig om, men man må vel gå ud fra, at de grænser, der er fastsat, er fastsat efter eksperter og sagkyndiges forudgående undersøgelser. Ved gennemlæsningen af beretningen af det arbejde, der er gået forud for udarbejdelsen af konventionsforslaget, fremgår det imidlertid, at der i og for sig hos mange regeringer har været stemning for et totalt forbud mod skibes udtømming af olie i havene.

Af mærkelige grunde — det fremgår ikke tydeligt af beretningen, hvilke grunde det er — er man alligevel meget tilbage for totalt forbud. Det kan måske skyldes, at det ofte har vist sig at være svært at håndhæve sådanne totale forbud, også på andre områder. Det kan være af den grund; der står som sagt ikke noget om det; men et enkelt sted i beretningen er det anført, at man har været meget betænkelig ved at gennemføre forbud, idet man har ment ved håndhævelsen af forbudet at kunne påføre rederierhvervet store byrder.

Man kan altså få den opfattelse, at det er af hensyn til disse store byrder for rederierhvervet, at man er meget tilbage for forbudet. Nu synes jeg nok, at de store, rige oliefirmaer — og rederierhvervet er jo også kendt for at være et velstillet erhverv — nok kunne belastes med udgifter, når det drejer sig om at hindre disse for alle andre mennesker store gener. Jeg synes ellers ikke, de pågældende regeringer er så bange for at

pålægge andre befolkningsgrupper i samfundet byrder ved en og anden lejlighed.

Nu skal der i forbindelse med forbudet i danske farvande opføres anlæg i flere havne. Det fremgår af bemærkningerne, at disse anlæg imidlertid er en service, der bliver ydet skibene. Skibene kan benytte disse rensningsanlæg, hvis de vil, men de er ikke pligtige til det, og jeg synes, det rejser spørgsmålet, om der dog ikke skulle være yderligere midler til at hindre olieudtømmingen end de midler og veje, der er anvist i dette lovforslag. Jeg tænker her også på indførelsen af journaler i alle skibe, som skulle være en kontrolforanstaltning for myndighederne; men når man som sagt ikke kan pålægge skibene at søge rensningsanlæggene i havnene, ved jeg heller ikke, hvor megen garanti man har for, at der ikke alligevel sker udtømming af olie. Jeg vil derfor rejse det spørgsmål til den højtærede minister: Har der i det forudgående arbejde været foretaget overvejelser med hensyn til indførelsen af en slags erstatningspligt? Jeg ved ikke, om det har været overvejet i forbindelse med den internationale konvention. Jeg har ikke kunnet se noget om det, eller også er det forbigået min opmærksomhed, men jeg vil gerne vide, om det har været drøftet at indføre en erstatningspligt for skibe, som af den ene eller den anden grund alligevel udtømmer olie i havene.

Jeg rejser også dette spørgsmål, fordi jeg finder det aktuelt. Det har fra anden side været rejst sidste år, f. eks. i forbindelse med det danske skib A. P. Møllers „Gerd Mærsk“s udtømming af 7 000 t olie i Elbens munding. Det var den 19. januar sidste år. I den anledning blev der i den slesvig-holstenske landdag rejst spørgsmål om en eventuel erstatningspligt fra det danske rederis side. Senere blev det også rejst af det tyske parti i forbundsdagen i Bonn, hvor der var meget stærk stemning for, at „Gerd Mærsk“, som var gået til reparation på et værft i Hamburg, ikke skulle have lov til at sejle videre, før spørgsmålet om erstatning var blevet rejst overfor det danske rederi.

Man henviste fra tysk side til, at det ville koste de tyske myndigheder 650 000 kr. i det mindste at udbedre de skader, som